

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

13 februari 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 046/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 046/02	Mål C-492/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 september 2016 (begäran om förhandsavgörande från Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgien) – Essent Belgium NV mot Vlaams Gewest, Inter-Energa m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Regionala förordningar som inför kostnadsfri distribution av el som producerats från förnybara energikällor inom systemen i den aktuella regionen — Åtskillnad beroende på varifrån den gröna elen kommer — Artiklarna 28 och 30 EG — Fri rörlighet för varor — Direktiv 2001/77/EG — Artiklarna 3 och 4 — Nationella mekanismer till stöd för produktion av grön el — Direktiv 2003/54/EG — Artiklarna 3 och 20 — Direktiv 96/92/EG — Artiklarna 3 och 16 — Inre marknaden för el — Tillträde till distributionssystemen på icke-diskriminerande avgiftsvillkor — Skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster — Bristande proportionalitet)	2
2017/C 046/03	Mål C-171/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 14 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Connexion Taxi Services BV mot Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 45.2 — Sökandens eller anbudsgivarens personliga situation — Fakultativa uteslutningsgrunder — Allvarligt fel i yrkesutövningen — Nationella bestämmelser som föreskriver en bedömning från fall till fall med tillämpning av proportionalitetsprincipen — De upphandlande myndigheternas beslut — Direktiv 89/665/EEG — Domstolsprövning)	3

2017/C 046/04	Mål C-238/15: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif – Luxemburg) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga mot Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche ("Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för personer — Likabehandling — Sociala förmåner — Förordning (EU) nr 492/2011 — Artikel 7.2 — Studiemedel för högre utbildning — Krav på att studenter som inte är bosatta i den berörda medlemsstaten ska vara barn till arbetstagare som varit anställda eller har utövat sin förvärvsverksamhet i denna medlemsstat under en oavbruten period om minst fem år — Indirekt diskriminering — Motivering — Målsättning att öka befolkningsandelen med examen från högre utbildning — Lämplighet — Proportionalitet)	4
2017/C 046/05	Mål C-256/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – Drago Nemeč mot Republiken Slovenien (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2000/35/EG — Bekämpande av sena betalningar — Domstolens behörighet — Transaktion som utfördes före Republiken Sloveniens anslutning till Europeiska unionen — Tillämpningsområde — Begreppet "handelstransaktion" — Begreppet "företag" — Övre gräns för dröjsmålsränta)	4
2017/C 046/06	Mål C-378/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Regionale di Roma – Italien) – Mercedes Benz Italia SpA mot Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3 (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 77/388/EEG — Artikel 17.5 tredje stycket d — Tillämpningsområde — Tillämpning av en avdragsgill andel på den mervärdesskatt som erlagts för förvärv av samtliga varor och tjänster som används av en skattskyldig person — Kringtjänster — Användning av omsättningen såsom indicium)	5
2017/C 046/07	Förenade målen C-401/15 till C-403/15: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative – Luxemburg) – Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15) mot Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för personer — Arbetstagares rättigheter — Likabehandling — Sociala förmåner — Studiemedel för högre utbildning — Krav på släktskap — Begreppet "barn" — Barn till make/maka eller till registrerad partner — Bidrag till barnets försörjning)	6
2017/C 046/08	Mål C-558/15: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação do Porto – Portugal) – Alberto José Vieira de Azevedo m.fl. mot CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel (Begäran om förhandsavgörande — Ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet — Direktiv 2000/26/EG — Artikel 4.5 — Försäkringsföretag — Skaderegleringsrepresentant — Tillräckliga befogenheter för att företräda — Väckande av talan i domstol)	7
2017/C 046/09	Mål C-577/15 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 december 2016 – SV Capital OÜ mot Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska kommissionen (Överklagande — Begäran om att det ska inledas en utredning avseende den estniska respektive den finländska tillsynsmyndigheten — Beslut av Europeiska bankmyndigheten (EBA) — Beslut av de europeiska tillsynsmyndigheternas överklagandenämnd — Förordning (EU) nr 1093/2010 — Artiklarna 17 och 60 — Överklagandenämnden — Tidsfrist för väckande av talan — Ursäktligt misstag)	7
2017/C 046/10	Mål C-644/15 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 15 december 2016 – Ungern mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Förordning (EG) nr 1234/2007 — Gemensam organisation av jordbruksmarknaderna — Sektor för frukt och grönsaker — Artikel 103e — Nationellt ekonomiskt stöd som beviljats till producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker — Förordning (EG) nr 1580/2007 — Artikel 97 — Beslut från kommissionen om att Europeiska unionen ska ersätta det nationella ekonomiska stöd som beviljats av Ungern till de producentorganisationerna)	8

2017/C 046/11	Mål C-667/15: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen – Belgien) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht mot Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter — Vilsedande affärsmetod — Pyramidspel — Insatser som betalas av nya medlemmar och ersättning som betalas ut till befintliga medlemmar — Indirekt ekonomiskt samband)	8
2017/C 046/12	Mål C-700/15: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – LEK Farmaceutvska Družba d.d. mot Republika Slovenija (Begäran om förhandsavgörande — Kombinerade nomenklaturen — Klassificering av varor — Näringstillskott som omfattas av tulltaxenummer 2106 — Den huvudsakliga beståndsdelen utgörs av ett verksamt ämne — Fråga huruvida klassificering ska ske enligt kapitel 30 i Kombinerade nomenklaturen — Produkter som presenteras och saluförs som läkemedel)	9
2017/C 046/13	Mål C-412/16 P: Överklagande ingett den 27 juli 2016 av Ice Mountain Ibiza, S.L. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 25 maj 2016 i mål T-5/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)	10
2017/C 046/14	Mål C-413/16 P: Överklagande ingett den 27 juli 2016 av Ice Mountain Ibiza, S.L. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 25 maj 2016 i mål T-6/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)	11
2017/C 046/15	Mål C-554/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 31 oktober 2016 – EP Agrarhandel GmbH mot Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	12
2017/C 046/16	Mål C-562/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 7 november 2016 – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter mot TUifly GmbH	13
2017/C 046/17	Mål C-585/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 18 november 2016 – Serin Alheto mot Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	14
2017/C 046/18	Mål C-621/16 P: Överklagande ingett den 25 november 2016 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade i målen T-353/14 och T-17/15, Italien mot kommissionen	16
2017/C 046/19	Mål C-633/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sø- og Handelsretten (Danmark) den 7 december 2016 – Ernst & Young P/S mot Konkurrencerådet	17
2017/C 046/20	Mål C-636/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Spanien) den 9 december 2016 – Wilber López Pastuzano mot Delegación del Gobierno de Navarra	18

Tribunalen

2017/C 046/21	Mål T-713/14: Tribunalens dom av den 13 december 2016 – IPSO mot ECB (ECB — ECB:s personal — Arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag — Begränsning av den längsta tid en viss inhyrd arbetstagare får anlitas — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Direkt och personligen berörd — Berättigat intresse av att få saken prövad — Frist för att väcka talan — Upptagande till sakprövning — Ingen information till och samråd med den fackförening som är sökande i målet — Utomobligatoriskt ansvar)	19
2017/C 046/22	Mål T-833/16: Talan väckt den 28 november 2016 – Karp mot Europaparlamentet	19

2017/C 046/23	Mål T-858/16: Talan väckt den 6 december 2016 – Dow Corning och Dow Corning Europe mot kommissionen	20
2017/C 046/24	Mål T-867/16: Talan väckt den 5 december 2016 – Nomaticorc mot kommissionen	21
2017/C 046/25	Mål T-874/16: Talan väckt den 9 december 2016 – RA mot revisionsrätten	22
2017/C 046/26	Mål T-875/16: Talan väckt den 12 december 2016 – Falcon Technologies International mot kommissionen	23
2017/C 046/27	Mål T-881/16: Talan väckt den 14 december 2016 – HJ mot EMA	24
2017/C 046/28	Mål T-882/16: Överklagande ingett den 15 december 2016 – Sipral World mot EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)	25
2017/C 046/29	Mål T-893/16: Överklagande ingett den 19 december 2016 – Xiaomi mot EUIPO – Apple (MI PAD)	26
2017/C 046/30	Mål T-894/16: Talan väckt den 19 december 2016 – Air France mot kommissionen	26
2017/C 046/31	Mål T-895/16: Överklagande ingett den 13 december 2016 – Toontrack Music mot EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)	27
2017/C 046/32	Mål T-908/16: Överklagande ingett den 20 december 2016 – Starbucks (HK) mot EUIPO – Now Wireless (nowwireless)	28
2017/C 046/33	Mål T-916/16: Talan väckt den 28 december 2016 – Winkler mot kommissionen	28

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 046/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 38, 6.2.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 30, 30.1.2017

EUT C 22, 23.1.2017

EUT C 14, 16.1.2017

EUT C 6, 9.1.2017

EUT C 475, 19.12.2016

EUT C 462, 12.12.2016

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 september 2016 (begäran om förhandsavgörande från Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgien) – Essent Belgium NV mot Vlaams Gewest, Inter-Energa m.fl.

(Mål C-492/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Regionala förordningar som inför kostnadsfri distribution av el som producerats från förnybara energikällor inom systemen i den aktuella regionen — Åtskillnad beroende på varifrån den gröna elen kommer — Artiklarna 28 och 30 EG — Fri rörlighet för varor — Direktiv 2001/77/EG — Artiklarna 3 och 4 — Nationella mekanismer till stöd för produktion av grön el — Direktiv 2003/54/EG — Artiklarna 3 och 20 — Direktiv 96/92/EG — Artiklarna 3 och 16 — Inre marknaden för el — Tillträde till distributionssystemen på icke-diskriminerande avgiftsvillkor — Skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster — Bristande proportionalitet)

(2017/C 046/02)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Kärande: Essent Belgium NV

Svarande: Vlaams Gewest, Inter-Energa, IVEG, Infrac West, Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE), Vlaamse Regulator van de Electriciteits- en Gasmarkt (VREG)

ytterligare deltagare i rättegången: Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening Antwerpen (IMEA), Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen (IMEWO), Intercommunale Vereniging voor Energielevering in Midden-Vlaanderen (Intergem), Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (IVEKA), Iverlek, Gaselwest CVBA, Sibelgas CVBA

Domslut

Artiklarna 28 och 30 EG, samt artiklarna 3.2, 3.8 och 20.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG, artiklarna 3.2, 3.3 och 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el, jämte artiklarna 3 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el, jämförda med varandra, ska tolkas så, att de utgör hinder för sådana förordningar som beslut van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 (den flamländska regeringens förordning om ändring av den flamländska regeringens förordning av den 28 september 2001) av den 4 april 2003 och beslut van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (den flamländska regeringens förordning om gynnande av produktion av el från förnybara energikällor) av den 5 mars 2004, vilka infört

ett system med kostnadsfri distribution av grön el inom distributionssystemen i den aktuella regionen, vars nyttjande emellertid i den första förordningen är begränsat till att endast gälla för grön el som av produktionsanläggningar direkt överförs till nämnda distributionssystem och i den andra förordningen är begränsat till att endast gälla för grön el som av sådana produktionsanläggningar har överförts direkt till distributionssystem i den medlemsstat som nämnda region tillhör.

(¹) EUT C 34, 2.2.2015.)

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 14 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Connexxion Taxi Services BV mot Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

(Mål C-171/15) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 45.2 — Sökandens eller anbudsgivarens personliga situation — Fakultativa uteslutningsgrunder — Allvarligt fel i yrkesutövningen — Nationella bestämmelser som föreskriver en bedömning från fall till fall med tillämpning av proportionalitetsprincipen — De upphandlande myndigheternas beslut — Direktiv 89/665/EEG — Domstolsprövning)

(2017/C 046/03)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Connexxion Taxi Services BV

Motpart: Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

Domslut

- 1) Unionsrätten, och särskilt artikel 45.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster, utgör inte hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken en upphandlande myndighet är skyldig att med tillämpning av proportionalitetsprincipen bedöma huruvida en anbudsgivare som har gjort sig skyldig till ett allvarligt fel i yrkesutövningen verkligen ska uteslutas.
- 2) Bestämmelserna i direktiv 2004/18, och i synnerhet dess artikel 2 och punkt 17 i bilaga VII A, ska, mot bakgrund av likabehandlingsprincipen och den därur sprungna transparensprincipen, tolkas på så sätt att de utgör hinder för att en upphandlande myndighet tilldelar en anbudsgivare som begått ett allvarligt fel i yrkesutövningen ett offentligt kontrakt med hänvisning till att uteslutningen av nämnda anbudsgivare skulle strida mot proportionalitetsprincipen, trots att det i de aktuella upphandlingsvillkoren angavs att en anbudsgivare som hade begått ett allvarligt fel i yrkesutövningen med nödvändighet skulle uteslutas utan hänsyn till om denna åtgärd var proportionerlig eller inte.

(¹) EUT C 213, 29.6.2015.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif – Luxemburg) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga mot Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Mål C-238/15) ⁽¹⁾

(”Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för personer — Likabehandling — Sociala förmåner — Förordning (EU) nr 492/2011 — Artikel 7.2 — Studiemedel för högre utbildning — Krav på att studenter som inte är bosatta i den berörda medlemsstaten ska vara barn till arbetstagare som varit anställda eller har utövat sin förvärvsverksamhet i denna medlemsstat under en oavbruten period om minst fem år — Indirekt diskriminering — Motivering — Målsättning att öka befolkningsandelen med examen från högre utbildning — Lämplighet — Proportionalitet)

(2017/C 046/04)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Motpart: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Domslut

Artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen ska tolkas på så sätt att den utgör hinder mot en medlemsstats lagstiftning, som den i det nationella målet, enligt vilken det ställs som villkor för att studenter som inte är bosatta i landet ska beviljas studiemedel för högre utbildning att minst en av studentens föräldrar har arbetat i nämnda medlemsstat under en oavbruten period om minst fem år då ansökan gjordes, men där något sådant villkor inte föreskrivs för studenter som är bosatta i den berörda medlemsstaten, varvid målet med nämnda lagstiftning är att öka befolkningsandelen med examen från högre utbildning.

⁽¹⁾ EUT C 254, 3.8.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – Drago Nemec mot Republiken Slovenien

(Mål C-256/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2000/35/EG — Bekämpande av sena betalningar — Domstolens behörighet — Transaktion som utfördes före Republiken Sloveniens anslutning till Europeiska unionen — Tillämpningsområde — Begreppet ”handelstransaktion” — Begreppet ”företag” — Övre gräns för dröjsmålsränta)

(2017/C 046/05)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Drago Nemeč

Motpart: Republiken Slovenien

Domslut

- 1) Artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ska tolkas på så sätt att en fysisk person som innehar en licens för utövande av verksamhet i egenskap av oberoende hantverkare ska betraktas som ett "företag" i den mening som avses i denna bestämmelse, och att en transaktion som vederbörande genomför ska betraktas som en "handelstransaktion" i samma bestämmelses mening om denna transaktion – trots att den inte hänförs till den verksamhet som tillståndet avser – ingår i utövandet av en oberoende ekonomisk eller yrkesmässig verksamhet som är strukturerad och stabil. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva om så är fallet med beaktande till samtliga omständigheter i det enskilda fallet.
- 2) Direktiv 2000/35 ska tolkas på så sätt att det inte utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom artikel 376 i Obligacijski zakonik (lagen om förpliktelser), som innebär att dröjsmålsränta ska upphöra att löpa när den upplupna ränta som inte har betalats uppgår till samma belopp som kapitalbeloppet.

⁽¹⁾ EUT C 302, 14.9.2015.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Regionale di Roma – Italien) – Mercedes Benz Italia SpA mot Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Mål C-378/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 77/388/EEG — Artikel 17.5 tredje stycket d — Tillämpningsområde — Tillämpning av en avdragsgill andel på den mervärdesskatt som erlagts för förvärv av samtliga varor och tjänster som används av en skattskyldig person — Kringtjänster — Användning av omsättningen såsom indicium)

(2017/C 046/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mercedes Benz Italia SpA

Motpart: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Domslut

Artikel 17.5 tredje stycket d och artikel 19 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning och förvaltningspraxis som, såsom är fallet i det nationella målet, innebär en skyldighet för skattskyldiga personer

— att tillämpa en omsättningsbaserad avdragsgill andel på samtliga de varor och tjänster som de förvärvat, utan tillämpning av någon beräkningsmetod som grundar sig på den enskilda varans eller tjänstens art och faktiska användning och som på ett objektivet sätt avspeglar den faktiska andelen av kostnaderna som uppkommit för varje – skattepliktig eller från skatteplikt undantagen – verksamhet, och

— att fastställa vilka transaktioner som utgör "kringtjänster" utifrån omsättningens sammansättning, under förutsättning att den bedömning som görs i detta syfte även sker med beaktande av det förhållande som råder mellan dessa transaktioner och den skattskyldiga personens skattepliktiga verksamhet och, i förekommande fall, den användning av mervärdesskattepliktiga varor och tjänster som dessa transaktioner innebär.

⁽¹⁾ EUT C 337, 12.10.2015.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative – Luxemburg) – Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15) mot Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Förenade målen C-401/15 till C-403/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för personer — Arbetstagares rättigheter — Likabehandling — Sociala förmåner — Studiemedel för högre utbildning — Krav på släktskap — Begreppet "barn" — Barn till make/maka eller till registrerad partner — Bidrag till barnets försörjning)

(2017/C 046/07)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)

Motpart: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Domslut

Artikel 45 FEUF och artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen ska tolkas så, att med uttrycket barn till en gränsarbetare – som indirekt kan komma i åtnjutande av sådana sociala förmåner som avses i nämnda artikel 7.2 såsom till exempel studiemedel som beviljas av en medlemsstat för barn till arbetstagare eller egenföretagare som utövar eller har utövat verksamhet i den staten – avses inte endast barn som är släkt med arbetstagaren eller egenföretagaren, utan även barn till dennes make, make eller registrerade partner, under förutsättning att arbetstagaren eller egenföretagaren bidrar till barnets försörjning. Sistnämnda krav följer av en faktisk situation som det ankommer på den aktuella myndigheten och i förekommande fall på de nationella domstolarna att bedöma, utan att det är nödvändigt för dem att fastställa skälen till att arbetstagaren eller egenföretagaren bidrar till barnets försörjning eller att beräkna dess exakta omfattning.

⁽¹⁾ EUT C 302, 14.9.2015.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação do Porto – Portugal) – Alberto José Vieira de Azevedo m.fl. mot CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

(Mål C-558/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet — Direktiv 2000/26/EG — Artikel 4.5 — Försäkringsföretag — Skaderegleringsrepresentant — Tillräckliga befogenheter för att företräda — Väckande av talan i domstol)

(2017/C 046/08)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação do Porto

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alberto José Vieira de Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves, Vítor José Ferreira Alves

Motpart: CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

ytterligare deltagare i rättegången: Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Acidentes de Trabalho

Domslut

Artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon samt om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (fjärde direktivet om motorfordonsförsäkring), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/14/EG av den 11 maj 2005 ska tolkas så, att den inte ålägger medlemsstaterna att föreskriva att talan ska kunna väckas direkt mot den representant som enligt artikel 4 i direktivet ska ansvara för regleringen av ersättningsanspråk, i stället för det försäkringsföretag som den nationella domstol som har att pröva en skadeståndstalan som väckts av en skadelidande som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 1 i direktiv 2000/26, i dess lydelse enligt direktiv 2005/14.

⁽¹⁾ EUT C 16, 18.1.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 december 2016 – SV Capital OÜ mot Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska kommissionen

(Mål C-577/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Begäran om att det ska inledas en utredning avseende den estniska respektive den finländska tillsynsmyndigheten — Beslut av Europeiska bankmyndigheten (EBA) — Beslut av de europeiska tillsynsmyndigheternas överklagandenämnd — Förordning (EU) nr 1093/2010 — Artiklarna 17 och 60 — Överklagandenämnden — Tidsfrist för väckande av talan — Ursäktligt misstag)

(2017/C 046/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: SV Capital OÜ (ombud: M. Greinoman, vandeadvokaat)

Övriga parter i målet: Europeiska bankmyndigheten (EBA) (ombud: J. Overett Somnier och Z.J. Giotaki, biträdda av F. Tuyschaever, advocaat), Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls och K.-P. Wojcik)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) SV Capital OÜ ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska bankmyndighetens (EBA) rättegångskostnader.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 16, 18.1.2016.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 15 december 2016 – Ungern mot Europeiska kommissionen

(Mål C-644/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Förordning (EG) nr 1234/2007 — Gemensam organisation av jordbruksmarknaderna — Sektorn för frukt och grönsaker — Artikel 103e — Nationellt ekonomiskt stöd som beviljats till producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker — Förordning (EG) nr 1580/2007 — Artikel 97 — Beslut från kommissionen om att Europeiska unionen ska ersätta det nationella ekonomiska stöd som beviljats av Ungern till de producentorganisationerna)

(2017/C 046/10)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Klagande: Ungern (ombud: M.Z. Fehér och E. E. Sebestyén)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Lewis och B. Béres)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Ungern ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen – Belgien) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht mot Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

(Mål C-667/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter — Vilseledande affärsmetod — Pyramidspel — Insatser som betalas av nya medlemmar och ersättning som betalas ut till befintliga medlemmar — Indirekt ekonomiskt samband)

(2017/C 046/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht

Motpart: Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

Domslut

Punkt 14 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ska tolkas så, att det är möjligt att med stöd av denna bestämmelse beteckna en affärsmetod som ett "pyramidspel" även i det fall då det endast finns ett indirekt samband mellan de insatser som betalas av nya medlemmar i ett sådant spel och de ersättningar som betalas ut till befintliga medlemmar.

(¹) EUT C 106, 21.3.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – LEK Farmaceutvska Družba d.d. mot Republika Slovenija

(Mål C-700/15) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Kombinerade nomenklaturen — Klassificering av varor — Näringsstillskott som omfattas av tulltaxenummer 2106 — Den huvudsakliga beståndsdelen utgörs av ett verksamt ämne — Fråga huruvida klassificering ska ske enligt kapitel 30 i Kombinerade nomenklaturen — Produkter som presenteras och saluförs som läkemedel)

(2017/C 046/12)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: LEK Farmaceutvska Družba d.d.

Motpart: Republika Slovenija

Domslut

- 1) Nr 3004 i Kombinerade nomenklaturen till Gemensamma tulltaxan, vilken återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011, ska tolkas så, att den omständigheten att en produkt utgör ett läkemedel i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/62/EU av den 8 juni 2011, inte innebär att den automatiskt ska klassificeras enligt detta tulltaxenummer.
- 2) Kombinerade nomenklaturen till Gemensamma tulltaxan, vilken återfinns i bilaga I till förordning nr 2658/87, i dess lydelse enligt förordning nr 1006/2011, ska tolkas så, att sådana produkter som dem som är aktuella i det nationella målet, vilka har allmänna positiva hälsoeffekter och vilkas huvudsakliga beståndsdelen utgörs av ett verksamt ämne som återfinns i näringsstillskott som klassificeras enligt nr 2106 i KN, omfattas av detta tulltaxenummer även om de av tillverkaren presenteras som läkemedel samt saluförs och säljs som läkemedel.

(¹) EUT C 111, 29.3.2016.

Överklagande ingett den 27 juli 2016 av Ice Mountain Ibiza, S.L. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 25 maj 2016 i mål T-5/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Mål C-412/16 P)

(2017/C 046/13)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Ice Mountain Ibiza, S.L. (ombud: J. L. Gracia Albero och F. Miazetto, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 25 maj 2016 i mål T-5/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO (EU:T:2016:311), i dess helhet,
- bifalla samtliga yrkanden som klaganden framställde vid tribunalen, och
- förplikta Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet att bära rättegångskostnaderna, inklusive samtliga kostnader som hänför sig till förfarandena vid första överklagandenämnden och tribunal.

Grunder och huvudargument

Till grund för överklagandet ligger felaktig tillämpning av artikel 8.1.b i förordning nr 207/2009⁽¹⁾ och, närmare bestämt, följande grunder och argument.

1. I den överklagade domen fastställde tribunalen felaktigt att beståndsdelen "OCEAN" hade särskiljningsförmåga.

Tribunalen missförstod den bevisning som hade åberopats i målet och gjorde en ologisk bedömning av den.

Tribunalen underlät dessutom att beakta tillämplig rättspraxis på området, närmare bestämt domstolens rättspraxis från målen C-479/12⁽²⁾ (tribunalens bedömning av den åberopade bevisningen var alltför sträng med beaktande av bevissäkerheterna) och C-24/05 P⁽³⁾ (tribunalen frångick den berörda konsumentens intryck).

2. I den överklagade domen fastställde tribunalen felaktigt att de olika beståndsdelarna hade dominerande karaktär.

Missuppfattning av de faktiska omständigheterna. Motstridiga argument användes i domen för att motivera ordelementens dominerande karaktär.

Underlåtenhet att tillämpa rättspraxis från målen C-251/95⁽⁴⁾ och C-342/97⁽⁵⁾ (tribunalen använde sig av en helt onaturlig berörd konsument).

Felaktig tillämning av rättspraxis från målet T-134/06⁽⁶⁾ (inkonsekvent tillämpning av den definition som gavs av begreppet "dominerande beståndsdel").

Underlåtenhet att tillämpa rättspraxis från de förenade målen T-83/11 och T-84/11⁽⁷⁾. I domen ignorerade tribunalen existerande rättspraxis avseende det fall i vilket en viss marknad är mättad.

3. I den överklagade domen fastställde tribunalen felaktigt att det förelåg varumärkeslikhet genom att inte beakta omständigheter som var relevanta för denna bedömning.

Underlåtenhet att tillämpa rättspraxis från målet C-251/95 jämförd med målen C-361/04 P⁽⁸⁾ och C-342/97⁽⁹⁾.

4. I den överklagade domen fastställde tribunalen felaktigt att det förelåg risk för förväxling.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Dom av den 13 februari 2014, H. Gautzsch Großhandel (C-479/12, EU:C:2014:75).

⁽³⁾ Dom av den 22 juni 2006, Storck/harmoniseringsbyrån (C-24/05 P, EU:C:2006:421).

⁽⁴⁾ Dom av den 11 november 1997, SABEL (C-251/95, EU:C:1997:528).

⁽⁵⁾ Dom av den 22 juni 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer (C-342/97, EU:C:1999:323).

⁽⁶⁾ Dom av den 13 december 2007, Xentral/harmoniseringsbyrån – Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM) (T-134/06, EU:T:2007:387).

⁽⁷⁾ Dom av den 13 november 2012, Antrax It/harmoniseringsbyrån – THC (radiatorer) (T-83/11 och T 84/11, EU:T:2012:592).

⁽⁸⁾ Dom av den 12 januari 2006, Ruiz-Picasso m.fl./harmoniseringsbyrån (C-361/04 P, EU:C:2006:25).

⁽⁹⁾ Dom av den 22 juni 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer (C-342/97, EU:C:1999:323).

Överklagande ingett den 27 juli 2016 av Ice Mountain Ibiza, S.L. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 25 maj 2016 i mål T-6/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Mål C-413/16 P)

(2017/C 046/14)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Ice Mountain Ibiza, S.L. (ombud: J. L. Gracia Albero och F. Miazzetto, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 25 maj 2016 i mål T-6/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO (EU:T:2016:310), i dess helhet,
- bifalla samtliga yrkanden som klaganden framställde vid tribunalen, och
- förplikta Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet att bära rättegångskostnaderna, inklusive samtliga kostnader som hänförs till förfarandena vid första överklagandenämnden och tribunal.

Grunder och huvudargument

Till grund för överklagandet ligger felaktig tillämpning av artikel 8.1.b i förordning nr 207/2009⁽¹⁾ och, närmare bestämt, följande grunder och argument.

1. I den överklagade domen fastställde tribunalen felaktigt att beståndsdelan ”OCEAN” hade särskiljningsförmåga.

Tribunalen missförstod den bevisning som hade åberopats i målet och gjorde en ologisk bedömning av den.

Tribunalen underlät dessutom att beakta tillämplig rättspraxis på området, närmare bestämt domstolens rättspraxis från målen C-479/12⁽²⁾ (tribunalens bedömning av den åberopade bevisningen var alltför sträng med beaktande av bevisvärigheterna) och C-24/05 P⁽³⁾ (tribunalen frångick den berörda konsumentens intryck).

2. I den överklagade domen fastställde tribunalen felaktigt att de olika beståndsdelarna hade dominerande karaktär.

Missuppfattning av de faktiska omständigheterna. Motstridiga argument användes i domen för att motivera ordelementens dominerande karaktär.

Underlåtenhet att tillämpa rättspraxis från målen C-251/95⁽⁴⁾ och C-342/97⁽⁵⁾ (tribunalen använde sig av en helt onaturlig berörd konsument).

Felaktigt tillämnning av rättspraxis från målet T-134/06⁽⁶⁾ (inkonsekvent tillämpning av den definition som gavs av begreppet "dominerande beståndsdel").

Underlåtenhet att tillämpa rättspraxis från de förenade målen T-83/11 och T-84/11⁽⁷⁾. I domen ignorerade tribunalen existerande rättspraxis avseende det fall i vilket en viss marknad är mättad.

3. I den överklagade domen fastställde tribunalen felaktigt att det förelåg varumärkeslikhet genom att inte beakta omständigheter som var relevanta för denna bedömning.

Underlåtenhet att tillämpa rättspraxis från målet C-251/95 jämförd med målen C-361/04 P⁽⁸⁾ och C-342/97⁽⁹⁾.

4. I den överklagade domen fastställde tribunalen felaktigt att det förelåg risk för förväxling.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Dom av den 13 februari 2014, H. Gautzsch Großhandel (C-479/12, EU:C:2014:75).

⁽³⁾ Dom av den 22 juni 2006, Storck/harmoniseringsbyrån (C-24/05 P, EU:C:2006:421).

⁽⁴⁾ Dom av den 11 november 1997, SABEL (C-251/95, EU:C:1997:528).

⁽⁵⁾ Dom av den 22 juni 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer (C-342/97, EU:C:1999:323).

⁽⁶⁾ Dom av den 13 december 2007, Xentral/harmoniseringsbyrån – Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM) (T-134/06, EU:T:2007:387).

⁽⁷⁾ Dom av den 13 november 2012, Antrax It/harmoniseringsbyrån – THC (radiatorer) (T-83/11 och T 84/11, EU:T:2012:592).

⁽⁸⁾ Dom av den 12 januari 2006, Ruiz-Picasso m.fl./harmoniseringsbyrån (C-361/04 P, EU:C:2006:25).

⁽⁹⁾ Dom av den 22 juni 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer (C-342/97, EU:C:1999:323).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 31 oktober 2016 – EP Agrarhandel GmbH mot Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Mål C-554/16)

(2017/C 046/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EP Agrarhandel GmbH

Motpart: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 2.4 i kommissionens beslut 2001/672/EG⁽¹⁾ av den 20 augusti 2001 om särskilda bestämmelser avseende förflyttningar av nötkreatur när dessa tas ut på sommarbete i bergsområden (EGT L 235, s. 23), i dess lydelse enligt kommissionens beslut 2010/300/EU⁽²⁾ av den 25 maj 2010 (EUT L 127, s. 19) (nedan kallat kommissionens beslut), hinder för en nationell bestämmelse, såsom 6 § sjätte stycket i Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern (Förbundsministerns för lant- och skogsbruk, natur och vattenförvaltning förordning om identifiering och registrering av nötkreatur)(BGBl II nr 201/2008) (nedan kallat 2008 års förordning om identifiering av nötkreatur), enligt vilken ingivandet av den relevanta anmälan är den avgörande tidpunkten för bedömning av huruvida alla de frister som anges i denna bestämmelse – och således även fristen som avser anmälan om förflyttning till sommarbete – har iakttagits?

- 2) Vilken inverkan har artikel 117 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 73/2009⁽³⁾ av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, s. 16), på frågan om nötkreatur är stödberättigande när deras förflyttning till sommarbete anmäldes för sent i den mening som avses i kommissionens beslut?
- 3) För det fall en sen anmälan om förflyttning till sommarbete, enligt artikel 117 andra stycket i förordning nr 73/2009, inte leder till en förlust av rätten till bidrag, ska då straffavgifter åläggas på grund av den sena anmälan?

⁽¹⁾ EGT L 235, s. 23

⁽²⁾ EUT L 127, s. 19.

⁽³⁾ EUT L 30, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 7 november 2016 – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter mot TUIfly GmbH

(Mål C-562/16)

(2017/C 046/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Peter Roßnagel, Alexandre Schröter

Svarande: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör ombokning till en annan flygning en omständighet som omfattas av artikel 4.3 i förordning nr 261/2004⁽¹⁾?
- 2) För det fall att den första frågan besvaras jakande:

Ska denna bestämmelse även tillämpas på en ombokning som inte har föranletts av lufttrafikföretaget utan endast av researrangören?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 18 november 2016 – Serin Alheto mot Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Mål C-585/16)

(2017/C 046/17)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Serin Alheto

Motpart: Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 ⁽¹⁾ jämförd med artikel 10.2 i direktiv 2013/32 ⁽²⁾ och artikel 78.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så,
 - A) att en ansökan om internationellt skydd från en statslös person av palestinskt ursprung som registrerats som flykting vid Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) och som innan ansökan lämnades in var bosatt inom UNRWA:s verksamhetsområde (Gazaremsan) kan prövas som en ansökan enligt artikel 1 A i 1951 års Genèvekonvention i stället för som en ansökan om internationellt skydd enligt artikel 1 D andra meningen i nämnda konvention, förutsatt att ansvaret för prövningen av ansökan övergått av andra grunder än av ömmande eller humanitära skäl och att prövningen av ansökan regleras i direktiv 2011/95, eller så att
 - B) att det är möjligt att inte pröva en sådan ansökan mot bakgrund av villkoren i artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 med den följden att EU-domstolens tolkning av denna bestämmelse inte ska tillämpas?
2. Ska artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 jämförd med artikel 5 i samma direktiv tolkas så, att den utgör hinder mot en nationell lagstiftning såsom den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen i artikel 12.1 punkt 4 i asyl- och flyktinglagen (Zakon za ubezhishteto i bezhantsite, nedan kallad ZUB) som i sin tillämpliga lydelse inte innehåller någon uttrycklig bestämmelse om automatiskt skydd för palestinska flyktingar och inte heller föreskriver att biståndet av något skäl ska ha upphört, och så, att artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 är tillräckligt precis och ovillkorlig och därför har direkt effekt, och således även är tillämplig utan att den som söker internationellt skydd uttryckligen har åberopat denna bestämmelse när ansökan som sådan ska prövas enligt artikel 1 D andra meningen i Genèvekonventionen?
3. Ska artikel 46.3 i direktiv 2013/32 jämförd med artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 tolkas så, att i ett överklagandeförfarande i domstol mot ett beslut som antagits i enlighet med artikel 10.2 i direktiv 2012/32 att inte tillerkänna internationellt skydd med hänsyn till omständigheterna i målet, domstolen eller tribunalen i första instans kan pröva ansökan om internationellt skydd som sådan enligt artikel 1 D andra meningen i Genèvekonventionen och göra en bedömning enligt artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 när en ansökan om internationellt skydd lämnats in av en statslös person av palestinskt ursprung som registrerats som flykting vid Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) och som innan ansökan lämnades in var bosatt inom dess verksamhetsområde (Gazaremsan) och ansökan inte prövats mot bakgrund av ovannämnda bestämmelser i beslutet att inte tillerkänna internationellt skydd?

4. Ska artikel 46.3 i direktiv 2013/32 avseende rätten till ett effektivt rättsmedel i samband med kravet på "full omprövning och prövning av det aktuella behovet av såväl de faktiska som de rättsliga omständigheterna" jämförd med artiklarna 33, 34 och 35.2 i det direktivet och artikel 21.1 i direktiv 2011/95, jämförd med artiklarna 18, 19 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att i ett överklagandeförfarande i domstol mot ett beslut som antagits i enlighet med artikel 10.2 i direktiv 2013/32 om att inte tillerkänna internationellt skydd, domstolen eller tribunalen i första instans
- A) för första gången kan besluta om ansökan om internationellt skydd kan upptas till prövning och om den statslösa personen ska utvisas eller avvisas till det land där han eller hon var bosatt innan ansökan om internationellt skydd lämnades in, efter det att den ålagt den beslutande myndigheten att förebringa den för detta ändamål nödvändiga bevisningen och den berörda personen har getts tillfälle att yttra sig över frågan om ansökan kan tas upp till prövning, eller
- B) så, att domstolen eller tribunalen i första instans på grund av ett väsentligt förfarandefel kan upphäva beslutet och ålägga den beslutande myndigheten, med beaktande av anvisningarna om tolkning och tillämpning av lagen, att åter pröva ansökan om internationellt skydd genom att även genomföra de intervjuer som föreskrivs i artikel 34 i direktiv 2013/32 för att avgöra om ansökan ska upptas till prövning och om det är möjligt att utvisa den statslösa personen till det land där han eller hon var bosatt innan ansökan om internationellt skydd lämnades in, eller
- C) så, att domstolen eller tribunalen i första instans kan bedöma säkerheten i det land där den berörda personen var bosatt vid tidpunkten för förhandlingen, eller för det fall att det har skett en väsentlig förändring av situationen som ska beaktas i det beslutet till förmån för den berörda personen, säkerheten i det land där personen var bosatt vid tidpunkten för domen?
5. Ska biståndet från Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) betraktas som tillräckligt skydd i den mening som avses i artikel 35.1 b i direktiv 2013/32 i det berörda landet inom UNRWA:s verksamhetsområde när detta land tillämpar principen om "non-refoulement" i den mening som avses i 1951 års Genèvekonvention på de personer som får stöd av UNRWA?
6. Ska artikel 46.3 i direktiv 2013/32 jämförd med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att rätten till ett effektivt rättsmedel i samband med den bestämmelse enligt vilken "en prövning av behovet av internationellt skydd [ska ske] i enlighet med direktiv 2011/95..." innebär att domstolen eller tribunalen i första instans inom ramen för ett överklagandeförfarande mot ett beslut genom vilket ansökan om internationellt skydd prövats i sak och internationellt skydd nekats har skyldighet meddela en dom
- A) som utöver frågan om beslutet att inte tillerkänna internationellt skydd är rättsenligt även får rättskraft i fråga om sökandens behov av internationellt skydd enligt direktiv 2011/95, närmare bestämt även när internationellt skydd enligt den nationella lagstiftningen i den berörda medlemsstaten endast kan tillerkännas genom beslut av en förvaltningsmyndighet, och
- B) om huruvida det är nödvändigt att tillerkänna internationellt skydd genom att genomföra en lämplig prövning av ansökan om internationellt skydd, oberoende av de förfarandefel som den beslutande myndigheten gjort vid prövningen av ansökan?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 60).

Överklagande ingett den 25 november 2016 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade i målen T-353/14 och T-17/15, Italien mot kommissionen

(Mål C-621/16 P)

(2017/C 046/18)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Pignataro-Nolin och G. Gattinara)

Övriga parter i målet: Republiken Italien, Republiken Litauen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- om domstolen finner att målet är färdigt för avgörande, ogilla talan i första instans,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser, och
- förplikta Republiken Litauen att bära sina kostnader.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anför till stöd för sitt överklagande fyra grunder: 1) felaktig rättstillämpning vid tolkningen av den rättsliga karaktären hos de "Allmänna bestämmelser" som gäller för uttagningsprov samt vid tolkningen av artikel 7.1 i bilaga III till Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), vilken resulterat i en felaktig motivering, 2) felaktig rättstillämpning och åsidosättande av motiveringsskyldigheten i samband med tolkningen av artikel 1d i tjänsteföreskrifterna, 3) felaktig rättstillämpning vid tolkningen (som dessutom är motsägelsefull) av artikel 28 f i tjänsteföreskrifterna och vid tolkningen av kriterierna för tribunalens prövning, samt 4) felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 2 i förordning nr 1/58 (EGT 17, av den 6 oktober 1958).

1. Den första grunden är uppdelad i fyra delar. Under den första delen gör kommissionen gällande att tribunalen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av den rättsliga karaktären hos de "Allmänna bestämmelser" som gäller för allmänna uttagningsprov (EUT C 60, 2014, A/1), eftersom dessa bestämmelser, enligt kommissionen, fastställer nya särskilda krav på hur uttagningsförfaranden ska genomföras, vilka krav de omtvistade meddelandena inte ändrade. Under den första grundens andra del gör kommissionen gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 7.1 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna genom att slå fast att EPSO inte hade befogenhet att utfärda allmänna och abstrakta bestämmelser om vilka språkregler för de uttagningsprov de anordnar. Kommissionen anser att EPSO har sådan befogenhet. Kommissionen gör i det avseende även gällande att motiveringsskyldigheten har åsidosatts, i den mån tribunalen, i slutet av punkt 57 i den överklagade domen, motsäger sig själv genom att slå fast att EPSO trots allt har befogenhet att bedöma de behov, inklusive språkliga, som de enskilda institutionerna har, vid anordnandet av olika uttagningsprov. Genom den första grundens tredje del gör kommissionen gällande att tribunalen felaktigt slog fast att dessa bestämmelser enbart utgjorde rättsakter som syftar till att ange kriterier för valet av andraspråk i uttagningsförfaranden som EPSO anordnar, eftersom dessa bestämmelser, tvärtom, med bindande verkan fastställer de kriterier som motiverar detta val. Kommissionen har genom den första grundens fjärde del slutligen gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av karaktären hos och innehållet i de omtvistade meddelandena på så sätt att dessa, vad gäller språkreglerna, innehöll nya och särskilda skyldigheter, vilket även innebar att tribunalen åsidosatte motiveringsskyldigheten när den avlog kommissionen invändning om rättegångshinder, på så sätt, enligt kommissionen, att de omtvistade meddelandena utgjorde rättsakter vars innehåll enbart bekräftade innehållet i de allmänna bestämmelserna.

2. Den andra grunden är uppdelad i två delar. Under den första delen gör kommissionen gällande en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 1 d i tjänsteföreskrifterna, av vilken det framgår att en begränsning i valet av ett andraspråk inte nödvändigtvis utgör diskriminering, utan kan vara motiverad av hänsyn till ett övergripande mål, såsom att det enligt personalpolitiken ligger i tjänstens intresse. Under den andra delen gör kommissionen gällande att tribunalen åsidosatte motiveringskyldigheten genom att, i sitt försök att motivera begränsningen vad gäller valet av andraspråk, i den överklagade domen, nöja sig med att beakta meddelandena om uttagningsprov, trots att den även borde ha beaktat de allmänna bestämmelserna och deras innehåll.
3. Den tredje grunden är uppdelad i tre delar. Under den första delen gör kommissionen gällande att tribunalen inte utan att feltolka artikel 28 f i tjänsteföreskrifterna fastställa att kraven på språkkunskaper inte utgör en del av sökandenas kompetens enligt artikel 27 i tjänsteföreskrifterna. Under den andra delen gör kommissionen gällande att tribunalen felaktigt definierade parametrarna för sin prövning, som borde ha begränsats till en bedömning av huruvida det skett en uppenbart felaktig bedömning eller godtycklig behandling. Under den tredje delen gör kommissionen gällande att förstainstansrätten överskred sina befogenheter, genom att pröva huruvida valet att, förutom de tre språk som nämns i meddelandet om uttagningsprov (engelska, tyska och franska), inte införa ytterligare språk var korrekt och därmed ersätta administrationens bedömning med sin egen.
4. Under den fjärde grunden gör kommissionen gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 2 i förordning nr 1/58, genom att slå fast att kommunikationen mellan EPSO och sökandena omfattades av denna bestämmelse tillämpningsområde, och därmed helt utesluta möjligheten att begränsa valet av andraspråk. Möjligheten att fastställa en sådan gräns följer nämligen tvärtom, enligt kommissionen, av artikel 1 d punkterna 5 och 6 i tjänsteföreskrifterna, som också är tillämpliga på sökande i ett uttagningsförfarande.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sø- og Handelsretten (Danmark) den 7 december 2016 – Ernst & Young P/S mot Konkurrenserådet

(Mål C-633/16)

(2017/C 046/19)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Sø- og Handelsretten

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ernst & Young P/S

Motpart: Konkurrenserådet

Tolkningsfrågor

- 1) Vilka kriterier ska ligga till grund för bedömningen av huruvida en verksamhets agerande/åtgärder omfattas av förbudet i artikel 7.1 i rådets förordning nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽¹⁾ (förbudet mot genomförande i förväg) och är det en förutsättning för att det ska röra sig om en genomförandeåtgärd i det mening som avses i artikel 7.1 att åtgärden, helt eller delvis, faktiskt eller rättsligt, utgör en del av det övertagande eller den sammanblandning av de deltagande bolagens fortsatta verksamhet, som – förutsatt att tröskelvärdena har uppnåtts – utlöser anmälningskyldigheten?
- 2) Kan en uppsägning av ett samarbetsavtal, som den i det nationella målet, som gjordes under sådana omständigheter som beskrivs i begäran om förhandsavgörande, utgöra en genomförandeåtgärd som omfattas av förbudet i artikel 7.1 i rådets förordning nr 139/2004, och i så fall, vilka kriterier ska ligga till grund för bedömningen?
- 3) Påverkas svaret på fråga 2 av om uppsägningen faktiskt haft en konkurrensrättsligt relevant påverkan på marknaden?

- 4) För det fall fråga 3 besvaras jakande, enligt vilka kriterier och med vilken grad av sannolikhet ska det då i varje särskilt fall avgöras om uppsägningen haft en sådan påverkan på marknaden, inbegripet betydelsen av om en sådan påverkan eventuellt kan hänföras till andra orsaker?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Spanien) den 9 december 2016 – Wilber López Pastuzano mot Delegación del Gobierno de Navarra

(Mål C-636/16)

(2017/C 046/20)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Wilber López Pastuzano

Motpart: Delegación del Gobierno de Navarra

Tolkningsfråga

Ska artikel 12 i rådets direktiv 2003/109/EG ⁽¹⁾ av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, och den rättspraxis där denna lagstiftning har tolkats, som inte föreskriver att villkoren för skydd mot utvisning av en varaktigt bosatt utländsk medborgare ska tillämpas på alla administrativa beslut om utvisning, oavsett deras karaktär eller rättsliga form, utan begränsar tillämpningsområdet för dessa villkor till att enbart omfatta en konkret form av utvisning?

⁽¹⁾ EUT L 16, 2004, s. 44.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 13 december 2016 – IPSO mot ECB

(Mål T-713/14) ⁽¹⁾

(ECB — ECB:s personal — Arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag — Begränsning av den längsta tid en viss inhyrd arbetstagare får anlitas — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Direkt och personligen berörd — Berättigat intresse av att få saken prövad — Frist för att väcka talan — Upptagande till sakprövning — Ingen information till och samråd med den fackförening som är sökande i målet — Utomobligatoriskt ansvar)

(2017/C 046/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Organisation des salariés auprès des institutions européennes et internationales en République fédérale d'Allemagne (IPSO) (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: inledningsvis B. Ehlers, I. Köpfer och M. López Torres, därefter B. Ehlers, P. Pfeifhofer och F. Malfrère, biträdda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av en rättsakt antagen av ECB:s direktion den 20 maj 2014 om att begränsa den längsta tid ECB får anlita en viss inhyrd arbetstagare för uppgifter inom administration och sekretariat till två år. Talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för ideell skada.

Domslut

- 1) Europeiska centralbankens (ECB) direktions beslut av den 20 maj 2014 om att begränsa den längsta tid ECB får anlita en viss inhyrd arbetstagare för uppgifter inom administration och sekretariat till två år ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) ECB ska bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av de kostnader som uppkommit för Organisation des salariés auprès des institutions européennes et internationales en République fédérale d'Allemagne (IPSO). IPSO ska bära en fjärdedel av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 431, 1.12.2014.

Talan väckt den 28 november 2016 – Karp mot Europaparlamentet

(Mål T-833/16)

(2017/C 046/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Kevin Karp (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna N. Lambers och R. Ben Ammar)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut varigenom myndigheten med behörighet att sluta anställningsavtal för EFDD-gruppen i Europaparlamentet betecknade sökanden som tillhörande tjänstegrad I i den mening som avses i avtalet om ackrediterad parlamentsassistent (APA) som undertecknades den 25 februari 2015, och i tjänstegrad II i den mening som avses i anställningsavtalet som undertecknades den 12 maj 2016,
- förplikta svaranden att ersätta sökanden för den materiella och ideella skada denne lidit, som preliminärt uppskattas till 40 888,68 euro, respektive 63 323,20 euro.
- förplikta svaranden att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av artikel 80 i tjänsteföreskrifterna

- Sökanden tilldelades en lönegrad motsvarande tjänstegrupp I genom det första avtalet och lägst i tjänstegrupp II genom det andra anställningsavtalet. Tjänstegrad II omfattar ”kontorsarbete och sekreteraruppgifter, kontorschefskap och andra liknande uppgifter som utförs under övervakning av tjänstemän eller tillfälligt anställda”, medan sökandens flesta arbetsuppgifter avseende hans första och andra anställningskontrakt var administrativa och rådgivande uppgifter i enlighet med vad som framgår i bilagorna till förevarande ansökan.

2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 82 i tjänsteföreskrifterna

- Artikel 82 i tjänsteföreskrifterna stadgar att en kontraktsanställd tjänsteman ska anställas i tjänstegrad IV om denna kan uppvisa intyg om en utbildningsnivå som motsvarar minst tre års avslutade universitetsstudier eller yrkesutbildning på motsvarande nivå. Sökanden har fem års universitetsstudier, vilket styrks med två examensbevis, och har i tillägg, avseende det andra anställningsavtalet, tidigare arbetslivserfarenhet från Europaparlamentet innefattande arbetsuppgifter som motsvarar de uppgifter denne faktiskt utförde.

Talan väckt den 6 december 2016 – Dow Corning och Dow Corning Europe mot kommissionen

(Mål T-858/16)

(2017/C 046/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Dow Corning Corporation (Midland, Michigan, Förenta staterna) och Dow Corning Europe (Seneffe, Belgien)
(ombud: advokaterna S. Verschuur, M. Stroungi och L. Mélia)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1–4 i kommissionens beslut av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (f.d. 2015/NN) som Belgien har genomfört (det angripna beslutet) ⁽¹⁾ ,
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2.1 i nämnda beslut,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Kommissionen har åsidosatt artikel 1d i förordning nr 2015/1589 ⁽²⁾ genom att felaktigt kvalificera förhandsbeskeden om överskjutande vinst som stödordning och därigenom göra sig skyldig till uppenbart felaktig rättstillämpning, uppenbart oriktig bedömning samt bristande motivering.
2. Kommissionen har åsidosatt artikel 107.1 FEUF genom att göra sig skyldig till felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning när den tolkade och bedömde referenssystemet i syfte att pröva huruvida förhandsbeskeden om överskjutande vinst medförde en selektiv fördel.
3. Kommissionen har åsidosatt artikel 107.1 FEUF genom att felaktigt slå fast att förhandsbeskeden om överskjutande vinst medförde en selektiv fördel och därigenom göra sig skyldig till olika fall av uppenbart oriktig bedömning, och underlåta att genomföra en noggrann och opartisk granskning samt genom att ge en bristfällig motivering.
4. Kommissionen har åsidosatt artikel 16 i förordning nr 2015/1589 och flera EU-rättsliga principer genom felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning samt bristfällig motivering av skälen till fastställandet av metoden för att beräkna det statliga stödet.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/1699 av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (f.d. 2015/NN) som Belgien har genomfört (delgivet med nr C(2015) 9837) (EUT L 260, 2016, s. 61)

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9)

Talan väckt den 5 december 2016 – Nomacorc mot kommissionen

(Mål T-867/16)

(2017/C 046/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nomacorc (Thimister Clermont, Belgien) (ombud: advokaterna S. Verschuur, M. Stroungi och L. Mélia)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1–4 i kommissionens beslut av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (f.d. 2015/NN) som Belgien har genomfört (det angripna beslutet) ⁽¹⁾,
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2.1 i nämnda beslut,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Kommissionen har åsidosatt artikel 1d i förordning nr 2015/1589 ⁽²⁾ genom att felaktigt kvalificera förhandsbeskeden om överskjutande vinst som stödordning och därigenom göra sig skyldig till uppenbart felaktig rättstillämpning, uppenbart oriktig bedömning samt bristande motivering.
2. Kommissionen har åsidosatt artikel 107.1 FEUF genom att göra sig skyldig till felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning när den tolkade och bedömde referenssystemet i syfte att pröva huruvida förhandsbeskeden om överskjutande vinst medförde en selektiv fördel.
3. Kommissionen har åsidosatt artikel 107.1 FEUF genom att felaktigt slå fast att förhandsbeskeden om överskjutande vinst medförde en selektiv fördel och därigenom göra sig skyldig till olika fall av uppenbart oriktig bedömning, och underlåta att genomföra en noggrann och opartisk granskning samt genom att ge en bristfällig motivering.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/1699 av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (f.d. 2015/NN) som Belgien har genomfört (delgivet med nr C(2015) 9837) (EUT L 260, 2016, s. 61)

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9)

Talan väckt den 9 december 2016 – RA mot revisionsrätten

(Mål T-874/16)

(2017/C 046/25)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: RA (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska unionens revisionsrätt

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 4 mars 2016 att inte befordra sökanden till lönegrad AD 11, och
- förplikta revisionsrätten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Sökanden framställer en invändning om rättsstridighet avseende det befordringssystem som tillämpas vid Europeiska unionens revisionsrätt, och som infördes genom beslut 53-2014 om befordran. Systemet är rättsstridigt därför att det påverkar tillsättningsmyndighetens möjlighet att metodiskt upptäcka skillnader i hur bedömningen av tjänstemän görs av institutionens olika betygsättare beroende på deras egna subjektiva uppfattningar.
2. Andra grunden: Beslutet av den 4 mars 2016 att inte befordra sökanden till lönegrad AD 11 strider mot artikel 45 i Europeiska unionens tjänsteföreskrifter, eftersom tillsättningsmyndigheten inte har gjort en jämförelse av sökandens kvalifikationer utifrån en rättvis och objektiv utgångspunkt och med hjälp av jämförbara informationskällor.
3. Tredje grunden: Den motivering som har lämnats vid avslaget på klagomålet visar att det angripna beslutet innehåller flera uppenbart oriktiga bedömningar.

Talan väckt den 12 december 2016 – Falcon Technologies International mot kommissionen

(Mål T-875/16)

(2017/C 046/26)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Falcon Technologies International LLC (Ras Al Khaimah, Förenade arabemiraten) (ombud: advokaterna R. Sciaudone och G. Arpea)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ålägga kommissionen att förete slutrapporten,
- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser kommissionens beslut av den 14 oktober 2016 genom vilken kommissionen avlog sökandens bekräftande ansökan om tillgång till handlingen *Final report of an assessment of ICIM (NB 0425), carried out in the framework of the joint assessment process for notified bodies (DG (SANTE) 2015-7552)*.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 ⁽¹⁾
 - Sökanden gör i första hand gällande att kommissionen gjort en felaktig tillämpning av begreppet affärsintressen i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001. Slutrapporten har antagits efter ett välstrukturerat administrativt förfarande angående huruvida ICIM har iakttagit de för de anmälda organen gällande bestämmelserna i genomförandeförordning (EU) nr 920/2013 ⁽²⁾. Bedömningen i denna rapport innehåller ingen som helst sådan information som traditionellt brukar anses vara av intresse i affärsmässigt hänseende. Under alla omständigheter kan den skada i form av försämrat anseende som offentliggörandet av slutrapporten påstås kunna medföra inte i sig motivera att undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 blir tillämpligt. I andra hand görs

gällande att det av det angripna beslutet inte klart, analytiskt eller entydigt framgår vilka omständigheter som legat till grund för kommissionens bedömning att ICIM skulle lida skada om slutrapporten lämnades ut till FTI. Inte heller nämns i beslutet något om avvägningen mellan ICIM:s påstådda affärsintressen å ena sidan och dess affärspartners – däribland ICIM – intresse av att få kännedom om i vilken mån det anmälda organet är tillförlitligt och trovärdigt.

2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en felaktig bedömning när den fann att det inte föreligger något övervägande allmänintresse, och har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 4.2 in fine i förordning nr 1049/2001.
 - Det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, eftersom kommissionen i detta funnit att det inte föreligger något övervägande allmänintresse av ett utlämnande och att det inte föreligger något annat allmänintresse som bör ges företräde framför de intressen som skyddas i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001. Kommissionen har, i strid med domen kommissionen mot EnBW ⁽³⁾, inte funnit att slutrapporten har väsentlig betydelse för det skydd som kan erhållas i de nationella domstolarna och har inte ansett att detta utgör ett övervägande allmänintresse. Det angripna beslutet bör under alla omständigheter ogiltigförklaras eftersom kommissionen i detta inte beaktat att skyddet för konkurrensen och skyddet för folkhälsan utgör övervägande allmänintressen.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001
 - Kommissionen har inte gjort en korrekt bedömning av huruvida sökanden kan ges tillgång till delar av slutrapporten, vilket strider mot proportionalitetsprincipen. Känsliga eller objektivt hemliga uppgifter i kommissionens beslut, som har karaktär av förvaltningsbeslut, kunde maskeras. Det fanns inget hinder för att upprätta en icke-konfidentiell version av slutrapporten som skulle göra det möjligt att i tillräcklig utsträckning kunna begripa bedömningen av ICIM utan att för den skull avslöja dess eventuella (om än osannolika) affärshemligheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, 2001, s. 43).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 920/2013 av den 24 september 2013 om utseende och övervakning av anmälda organ i enlighet med rådets direktiv 90/385/EEG om aktiva medicintekniska produkter för implantation och rådets direktiv 93/42/EEG om medicintekniska produkter Text av betydelse för EES (EUT L 253, 2013, s. 8).

⁽³⁾ Domstolens dom av den 27 februari 2014 i mål C-365/12 P, kommissionen mot EnBW, punkt 107.

Talan väckt den 14 december 2016 – HJ mot EMA

(Mål T-881/16)

(2017/C 046/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: HJ (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta svaranden att utge en symbolisk euro till sökanden som ersättning för den ideella skada som sökanden lidit,
- förplikta svaranden att ta bort sitt memorandum av den 22 juli 2015 och som en följd härav dess svar till sökanden av den 23 juli 2015, från sökandens personalakt,

- för det fall saken så kräver, ogiltigförklara beslutet av den 21 mars 2016 som fattades av den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal att avslå sökandens begäran om ersättning av den 26 november 2015 och ogiltigförklara nämnda myndighets beslut av den 19 oktober 2016 att avslå klagandens klagomål av den 20 juni 2016 mot nämnda beslut,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund. Genom denna grund gör sökanden gällande att villkoren för att Europeiska unionen ska bli utomobligatoriskt skadeståndsansvarig är uppfyllda. Nämnda villkor, det vill säga att det kritiserade handlandet ska vara rättsstridigt, att det föreligger en faktisk skada och att det finns ett orsakssamband mellan handlandet och den åberopade skadan, är uppfyllda i förevarande fall. Sökanden anser att handlingarna i hans personalakt – vilka har offentliggjorts och gjorts tillgängliga för hela Europeiska läkemedelsmyndighetens personal under en viss period – har inte behandlats med erforderad lojalitet och på ett rättsenligt sätt. Istället har de använts för andra syften än dem de samlades in för utan att sökanden uttryckligen har godkänt ändringen av syftet. Spridningen av dessa känsliga uppgifter har följaktligen inneburit ett ifrågasättande av sökandens integritet och således förorsakat honom ett faktisk och säker ideell skada. Sökanden anser att skadan helt beror på läkemedelsmyndighetens felaktiga handlande.

Överklagande ingett den 15 december 2016 – Sipral World mot EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)

(Mål T-882/16)

(2017/C 046/28)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Sipral World, SL (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten R. Almarez Palmero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "DOLFINA" – Registreringsansökan nr 3 701 828

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 22 september 2016 i ärende R 1897/2015-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

- förplikta EUIPO och intervenienten LA DOLFINA SA att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för förfarandet inför andra överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artiklarna 15, 42, 51, 75, 78 i förordning nr 207/2009, jämförda med regel 22 och regel 40 i förordning nr 2868/95.

Överklagande ingett den 19 december 2016 – Xiaomi mot EUIPO – Apple (MI PAD)

(Mål T-893/16)

(2017/C 046/29)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Xiaomi, Inc. (Beijing, Kina) (ombud: advokaterna T. Raab och C. Tenkhoff)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornien, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "MI PAD" – Registreringsansökan nr 12 780 987

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 22 september 2016 i ärende R 363/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 19 december 2016 – Air France mot kommissionen

(Mål T-894/16)

(2017/C 046/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société Air France (Roissy-en-France, Frankrike) (ombud: advokat R. Sermier)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2016/1698 av den 20 februari 2014 angående åtgärderna SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07) som Air France genomförde till förmån för flygplatsen Marseille Provence och de flygbolag som använder den flygplatsen (delgiven under nummer C(2014) 870),
- förplikta kommissionen att till fullo ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Fel i det angripna beslutet beträffande stöd från departementet Bouches-du-Rhône till flygplatsen Marseille-Provence 2 (MP2), särskilt:
 - åtgärden motsvarar inte de målsättningar av allmänt intresse som är tydligt definierade. Kommissionens bedömning i det angripna beslutet är otillräckligt motiverat, behäftat med ett rättsligt fel och innehåller en felaktig bedömning i fråga om
 - målsättningen att möta den väntade ökningen av flygtrafiken,
 - målsättningen att gynna regionens ekonomiska utveckling,
 - Stödet är inte nödvändigt.
2. Andra grunden: Fel i det angripna beslutet beträffande avtalet om köp av reklamutrymme tillsammans med företaget Airport Marketing Services.
3. Tredje grunden: Fel i det angripna beslutet beträffande avgiftsbeloppet per passagerare på flygplatsen MP2.

Överklagande ingett den 13 december 2016 – Toontrack Music mot EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)

(Mål T-895/16)

(2017/C 046/31)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Klagande: Toontrack Music AB (Umeå, Sverige) (ombud: advokaten L.-E. Ström)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "SUPERIOR DRUMMER" – Registreringsansökan nr 13 945 019

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid immaterialrättsmyndigheten den 3 oktober 2016 i ärende R 2438/2015-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

- förplikta immaterialrättsmyndigheten att ersätta klagandens rättegångskostnader och att EUIPO skall stå sina egna kostnader.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b, 7.1 c, 7.2 och 65 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 20 december 2016 – Starbucks (HK) mot EUIPO – Now Wireless (nowwireless)

(Mål T-908/16)

(2017/C 046/32)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Kina) (ombud: P. Kavanagh, Solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Now Wireless Ltd (Whyteleafe, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "nowwireless" – Registreringsansökan nr 6 782 569

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 17 oktober 2016 i ärende R 662/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och invändningsenhetens beslut samt
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 28 december 2016 – Winkler mot kommissionen

(Mål T-916/16)

(2017/C 046/33)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bernd Winkler (Grange, Irland) (ombud: advokaten A. Kässens)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 30 september 2016 och förplikta svaranden att anta ett beslut om beräkningen av kapitalvärdet vid tidpunkten för registreringen av sökandens ansökan den 14 september 2011, och
- alternativt, förplikta svaranden att till sökandens pensionskonto överföra en ersättning på 19 920,39 euro.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principerna om skälighetsprinciper, rättssäkerhet och ett rättvist förfarande och åsidosättande av informationskyldigheten och skyldigheten att låta den berörde yttra sig
 - Sökanden anser att svaranden genom långsam handläggning av ansökan har åsidosatt samtliga principer avseende god förvaltning. Svaranden har inte gett sökanden tillfälle att yttra sig före antagandet av den rättshandling som går honom emot.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av principerna om likabehandling, ickediskriminering och proportionalitet
 - Sökanden gör gällande att liknande ansökningar från kollegor till honom, vilka inte är äldre än honom, har behandlats mycket snabbare, trots att det saknas saklig grund för en sådan skillnad i behandling.
 3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar
 - Sökanden har slutligen kritiserat ränteavdraget på hans beräknade kapitalvärde från tidpunkten för ingivandet av ansökan till tidpunkten för det slutliga överförandet av kapitalbeloppet, vilket sökanden inte hade upplysts om.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV